

Nieznani, Cz

Słowa i muzyka: Lucjusz Michał Kowalczyk

Słuchajcie panowie, słuchajcie i panie,
Malańka łódeczka gdzieś na oceanie,
Malańki żagielek, człowieczek malutki
I jego malutkie radości, i smutki.

Ocean ogromny, potężny i groźny,
I wicher, co hula porywisty i mroźny,
A pyłek człowieczy skulony, zziębnięty,
Chce równać się z nimi, a sięga do pięty.

Ref.: Dokąd podążasz uparcie przez morza żeglarzu,
Czy nie zwątpiłeś ni razu żeglarzu, ni razu?

Wichrem owiany, falą skąpany,
W tym żeglowaniu tak rozkochany.

Słuchajcie panowie, słuchajcie i panie,
Żegluje człowieczek gdzieś na oceanie,
A hardy i dumny, choć taki malutki,
Ma wzrok przenikliwy, lecz horyzont krótki.

I walczy z żywiołem, i bardzo się stara,
A dobry ocean mu płynąć pozwala,
I Neptun łaskawie odpędza wietrzysko,
A on sobie myśli, że jego jest wszystko.

Ref.: Dokąd podążasz uparcie przez morza żeglarzu,
Czy nie zwątpiłeś ni razu żeglarzu, ni razu?

Wichrem owiany, falą skąpany,
W tym żeglowaniu tak rozkochany.

Słuchajcie panowie, słuchajcie i panie,
Nie myślcie, że skończę to dziwne gadanie,
Bo tylko, gdy końca dobiega ten wątek,
To pcha się na usta kolejny początek.

I z portu, gdy w wodzie odbije się zorza,
Już nowa łupinka wyrusza na morza,
A na niej istotka malańka, pyskata,
Co myśli o sobie, że panem jest świata.

Ref.: Dokąd podążasz uparcie przez morza żeglarzu,
Czy nie zwątpiłeś ni razu żeglarzu, ni razu?

Wichrem owiany, falą skąpany,
W tym żeglowaniu tak rozkochany.

Ref.: Dokąd podążasz uparcie przez morza żeglarzu,
Czy nie zwątpiłeś ni razu żeglarzu, ni razu?

Wichrem owiany, falą skąpany,
W tym żeglowaniu tak rozkochany.